

Inkluderande undervisning i särskolan - Teckenskolan

Teckenskolan var ett initiativ där mina elever som läste ämnesområden i grundsärskolan fick chansen att ha undervisning tillsammans med grundskolans elever. Mina elever hade i regel 1:1 undervisning, alltså en vuxen på varje elev. Jag tyckte att det fanns flera problematiska aspekter med detta och ansåg i stället att vi skulle försöka arbeta bort oss själva (personalen) hur paradoxalt det än låter. Om delaktighet och gemenskap är nyckelord är det ju kontraproduktivt att träna på att vara själv. Detta är en berättelse om hur mina elever fick chansen att växa tillsammans med andra.

Min erfarenhet som speciallärare i särskolan är att när verksamheten diskuteras utifrån inkluderande perspektiv handlar det om att bli inbjuden till friluftsdagar, eller liknande. Få initiativ tas från eget håll utan man förväntar sig att alla plötsligt ska ha samma agenda som en själv. Klart att man ska ställa krav på alla nivåer, men tror det finns en poäng att gräva lite där man själv står. Bedriver vi inkluderande undervisning i särskolan, eller finns det exkluderande strukturer även hos oss? Finns det undervisningsstrategier som har god effekt för både lärande och delaktighet? Hur ställer sig grundskolan till att mötas i olika arenor? Det är frågor som jag tänker behandla och kan sammanfattas i dessa punkter.

- Inkluderande undervisning i särskolan.
- Kooperativt lärande.
- Samverkan över gränserna.

Jonny Wåger, doktorand i pedagogik, inriktning specialpedagogik. Tidigare speciallärare i särskolan, samt författare och föreläsare inom fältet.